

[Indenrigsministeren]

ringerne kan tilpasse ressourcerne til det, der er nødvendigt. Jeg er enig i, at det må være vigtigt, at behandlingsforløbet af sådanne sager kan give en rimelig kort behandlingstid. Det er vigtigt, at også de instanser, som skal ind i billedet her, har de faglige forudsætninger, som er nødvendige for at tage stilling til de ofte komplicerede problemer, der her vil komme op.

Jeg skal ikke gå længere ind i disse, også efter min opfattelse ganske komplicerede problemstillinger, som et sådant forslag fører med sig. Vi har her at gøre med nok et af de områder, som i virkeligheden med hensyn til grad af komplicerthed og de principielle problemer, som rejses, er noget af det mere krævende, som Folketinget vil have inden for sit arbejdsområde. Derfor vil jeg kun love her, at jeg og Indenrigsministeriet skal bidrage alt, hvad vi kan, i forbindelse med belysning af disse problemer, som man måtte ønske i forbindelse med udvalget.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne gøre tre bemærkninger. Den ene er i anledning af, at fru Dagmar Mørk Jensen i sit indlæg sagde, at vi skulle være forsigtige med ikke at forsinke behandlingen af dette lovforslag ved at søge at trække en eventuel erstatningsmulighed for psykiske skader med ind. Fru Dagmar Mørk Jensen sagde så, at vi jo kunne trække de psykisk syge ind uden videre, sådan som lovforslaget ser ud. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om den antagelse er rigtig, for når jeg læser § 1 i lovforslaget, står der meget klart og tydeligt i første stykke: »Til patienter, som her i landet påføres fysisk skade . . .«. Det er så klar en formulering, at jeg uden videre ville gå ud fra, at loven skal ændres, hvis man skal tage de psykisk syge menneskers problemer med ind i form af mulighed for erstatning. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi fra starten af udvalgsarbejdet bruger kræfter på at finde ud af, om det skulle være muligt at tage de psykisk syges problemer med ind i lovgivningen.

Det andet er i anledning af det, ministeren sagde om, at lægemiddelforsikring hviler bedst i produktansvarslovgivningen i form af en frivillig aftale inden for medicinalbranchen om forsikring. Det synspunkt er vi ikke enige i. Vi tror ikke, den vej giver den sik-

kerhed, den retssikkerhed og de gode muligheder for patienterne, som man eksempelvis får, når der er tale om skader, som medicinalpersoner påfører patienterne efter denne lovgivning her. Det tror vi ikke på, og derfor er det fortsat vores opfattelse, at det bør ind i denne lovgivning og ikke indirekte ind i justitsministerens.

Så vil jeg gerne sige til sidst, som den tredje bemærkning, at jeg hørte ikke ministeren i sit svar sige noget om den bemærkning, der faldt om bløderne og deres situation. Det kan være en forglemmelse, men det vil være interessant at høre, hvad ministeren har af kommentarer til de spørgsmål, der dér blev rejst.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg har forståelse for, at ministeren vil vente med at besvare nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst fra talerstolen, til senere. Jeg kunne godt tænke mig alligevel at spørge, om ministeren mener, at det er rigtigt, at der er forskelle i præmien i de forskellige amtskommuner, fordi det må have været diskuteret på et eller andet tidspunkt. Der står i betænkningen, at der i nogle amtskommuner er 1.000 kr., andre steder 25.000 kr. og 50.000 kr. i selvrisiko. Det samme vil komme til at gælde for speciallæger. Man må have nogen garanti for, at en speciallæge er dækket ind, således at den patient, der kommer ind hos en læge, er garanteret på forsvarlig vis. Jeg ved ikke, om der skal hænges et skilt ude i konsultationsrummet, hvorpå der står, hvor meget man er forsikret for. Det er ikke sikkert, det ville være så godt, men man må i hvert fald have en minimumsgaranti, fordi man ellers som patient bliver stillet dårligere uden at være klar over det. Det mener jeg man må tage højde for.

Så bed jeg mærke i, at ministeren heller ikke svarede på, hvad baggrunden er for, at der i betænkningen står 2.500 patienter, der årligt vil gøre brug af patientforsikringen, mens der i lovforslaget står 2.000 patienter. Ved at læse betænkningen kan jeg se, at ministeren i lovforslaget har fulgt betænkningen med undtagelse af dette punkt.

Indenrigsministeren (Enggaard):

I anledning af de spørgsmål, som hr. Henning Rasmussen stillede, kan jeg sige, at jeg